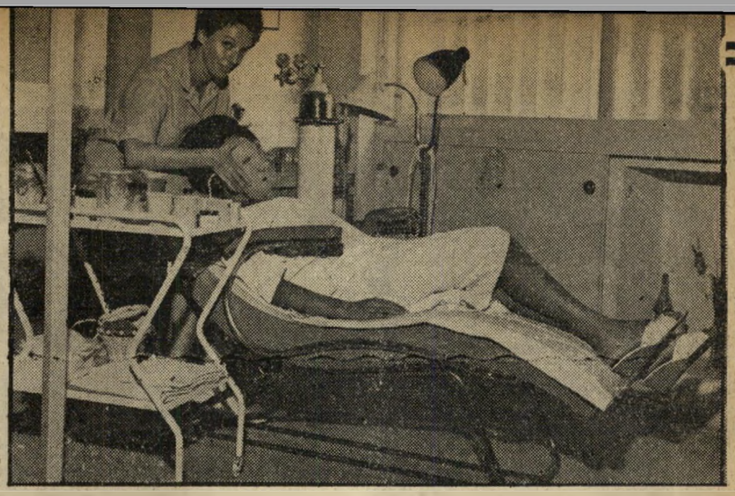

לפנים של המועמדות בתחרות מלכת־המים דאגה אסתר גורלי, הנראית בתמונה 4, סיפלה אשפית האיפור באופן אישי בכל מועמדת, התאימה לה איפור ההולם את פניה.

לגוף המלכה דאגה האופנאית לידיה בלישר, מרחוב הלסינקי 1, בתל־אביב. היא הכינה שמלת הכתרה בשם **קצף הגלים**, אותה התאימה למלכה תוך דקות מעטות אחרי ההכתרה. בתמונה נראית לידיה עם בתה, קולט בלישר, כשהן מתאימות את השמלה למלכה.

לרגל בית־החרושת לייצור גרבי ניילון **סברינה**, הגיש לכל מועמדת חבילת־שי. ויויאן דל־ביאנקו נראית בתמונה כשהיא מקבלת את חבילת השי של בית־חרושת **סברינה**.

ליד שעון זהב על־ידי נציג החברה מר קאשי מתוצרת בית־החרושת **ויילר** מוגש למלכה. מבצע נוסף של שעוני **ויילר** נערך כששעון נזרק לבריכה וחצי תריסר אורחים קפצו למים, כדי למצאו.

גוף אידיאליות: 93־60־93 ס"מ. נוסף לזה הצטיינה בחיוך מלבב ועיניים נוצצות ש־שילחו ברקים לכל עבר. המלכה החדשה היא ילידת מילאנו שבאיטליה. היא נולדה לסייס איטלקי ולאם יוגוסלבית. לפני 13 שנה עלתה ויוי עם הוריה לארץ, אולם כ־עבור זמן קצר התגרשו הוריה, ואביה חזר לאיטליה, שם הוא ממשיך לטוס.

במשך חמש השנים הראשונות לשהותה בארץ התגוררה ויויאן בעיירת־הועלים לוד. רק אחר־כך עברה לתל־אביב. אמה וסבתה פתחו בית־מלאכה גדול לייצור בובות, מייצרות עד היום את מרבית הבובות ה־מיניאטוריות המייצגות את ישראל. „אף פעם לא אהבתי לשחק," התחדתה ויויאן, „מהיום בו נולדתי ראיתי רק בובות מול עיני."

אמה הצעירה של ויויאן נישאה מחדש למהנדס בנין, שהפך לויויאן אב אידיאלי. רק לפני שנה, אחרי תשע שנים בהן לא ראתה את אביה, נסעה ויויאן לאיטליה, שה־תה במחיצתו חודשיים, דבר שגרם לה ל־הפסד שנת לימודים.

במשך כל טקס הבחירה היתה ויויאן משוכנעת כי דוקא ז'אנט לוי תזכה ב־תואר. „רק כאשר הודיעו ברמקול כי כל הכרטיסים שמספרם הסידורי נגמר בספרה 3 זוכים בפרס של חברת סברינה, היתה לי הרגשה שכיוון שמספרי הוא 3, אזכה גם אני במשהו," אמרה.

יומיים אחרי הכתרתה חזרה המלכה ל־ספסל הלימודים. אמרה אחת המועמדות, שזכתה באחד מששת התארים, מיד אחרי הבחירה: „איזה טיפשות היינו! כל אחת מאיתנו חשבה רק על עצמה, רצתה להיב־חר למלכה. איך לא הרגשנו מיד שבעצם ויוי היא המלכה?"

המקסימה עלתה על הבמה זכתה מיד במתנ־תה הראשונה — שעון זהב יקר מתוצרת בית־החרושת ויילר, שהוענק לה אישית על ידי נציגו הישראלי, מר קאשי.

שעון נוסף מתוצרת ויילר נזרק לבריכה כאשר ירדה ויוי לחדר ההלבשה ללבוש את שמלת ההכתרה שלה. הקהל הצטופף אז מסביב לבריכה, חזה כיצד חצי תריסר גברים, חלקם בלבוש מלא, זינקו לבריכה כדי למצוא את השעון במבצע־פירסומת מיוחד. אחרי רבע שעה של חיפושים רטי־בים מצא אחד המזנקים, העובד כנציל בבריכה, את השעון וזכה בו.

בינתיים הספיקה ויויאן להתלבש. היא לבשה את שמלת־ההכתרה הנהדרת שהוכנה על־ידי התופרת לידיה בלישר. השמלה שנקראה בשם קצף הגלים היתה שמלת נשף לבנה מפוארת, עם גב פתוח ושובל באורך של שלושה מטרים. ויויאן היתה נאלצת לעלות על הבמה בצעדים קטנים וזהירים. לא היה זה רק בשל השמלה. כמה ימים לפני התחרות חלמה אמה, כי ויויאן נופלת. כאשר סיפרה האם על חלומה לויוי, נתקפה ויוי במחלת־נפילה. היא היתה בטוחה ש־תיפול, נאחזה במעקה ונזהרה כדי שהחלום לא יתגשם.

★ ★ ★

בוכות מול העיניים

כ אשר נקראה ויוי לצאת לבמה, אחרי שהוכרז כי זכתה בתואר מלכת־המים, אחז אותה פחד נורא. „לא האמנתי שזה יכול להיות," סיפרה, „פחדתי שהקהל יצעק בוז!" הקהל קיבל אותה בתשואות סוערות.

כי ויוי השחרחורת, בעלת הקומה ה־תמירה (1.73 מטר), היתה בעלת מידות־

ולדיאסה אחרי המאמץ המיגע של ערב התחרות והת־חרות עצמה, הוזמנו שש הנבחרות לסעודת התאוששות מפוארת במסעדה החדשה שנפתחה ברחוב הירקון: יואל'ס אידישע ראסטוראנט. בתמונה נראים (משמאל לימין) ליד שולחן הסעודה: אסתר נקשרי, ג'אנט לוי, ויויאן דל־ביאנקו, רותי ברנשטיין, איה ויסאדלר, מלכה זילבר ומנהל המסעדה אמיל גסלן.